

Anti-Orbán, a „messiás”

2012 október 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Eleget láttunk, hallottunk és olvastunk október 23. óta arról, hogy a nyugati sajtó hogyan tálalta az eseményeket. Mégis érdemes talán visszatérni még ezekhez a nyugati híradásokhoz, mert túlságosan is tanulságosak ahhoz, hogy könnyedén túltegyük magunkat ezek fontosabb jellegzetességein.

A legfontosabb tanulság az, hogy akármilyen történik nálunk, azt a nyugati tömegtájékoztatás nagyrészt úgy találja, ahogy a gazda valahonnan megrendeli, és úgy torzítja, ahogy éppen nem szégyelli. A politikai irányultság a tárlásban még természetes lenne, amennyiben az valós adatok, tények, számok értelmezésében, kommentálásában jelenne meg. Most azonban világlapok, hírügynökségek tettek tanúbizonyságot arról, hogy a „sajtótisztesség” ma már végképp nem szalonképes a nyugati sajtóban. Az osztrák közszolgálati csatorna, az AFP francia hírügynökség és nyomában a Le Figaro csupán kirívó példái annak, hogyan lehet semmibe venni még a nyilvánvaló tényeket is, hogyan lehet úgy tenni, mintha számtanból mindenki megbukott volna odakint, holott csak morálisan buktak meg a balliberális vagy akármilyen beállítottságú újságírók, szerkesztők és kiadók.

Alighanem az is hiábavaló lenne, ha bevezetnének nekik egy arányismereti tantárgyat gyorstalpalóként, mert aki csak egy pillantást vetett a Kossuth téri tüntetők sokaságára, és egyet a „millásokra”, az annyit feltétlenül láthatott, hogy a kormány mellett tüntetők száma sokszorososan meghaladta az ellenzékét. Ehhez semmilyen iskolai vagy tanfolyami végzettségre nincs szükség. Miért hát ez a torzítási kampány? Mert úgy ítélik meg, hogy Magyarországon elkezdődött a választási kampány, és nekik egyebek mellett így is be kell szállni a kampányba: ha eddig nem sikerült megbuktatni az Orbán-kormányt, sikerülhessen majd 2014-ben. Ez olyan súlyú politikai érdek a megrendelőiknek, hogy tárgyilagosságnak vagy erkölcsnek ebben a játszmában nincs helye. Itt tart Európa. Nem számít, hogy messze földön is b?zölög ez a kampánystratégia a hazugságok, az arcátlan torzítások izzadságszagától. Lesújtó képet mutat ez a sajtószabadságnak nevezett politikai garázdaság. Csak az számít, hogy tudassák a világgal: pártot és miniszterelnököt mi választunk Magyarországnak.

Túl az egyoldalúra sikerült számháborún, ezért áll a híradások középpontjában az a Bajnai Gordon, akit Amerikában már kijelöltek a magyar tartomány eljövendő miniszterelnökének, akit az egyik európai újságíró egyenesen messiásként említ. Ez a furcsa messiás állítólag „tüzes” beszédet mondott a Milla gyűlésén. Hallottuk, olyan tüzeset, hogy alig tudta elmondani, talán azért, mert égette a száját. Talán azért is, mert eszébe jutott beszéd közben a múltja, és szónoki képességek nélkül amúgy sem lehet könnyű a népet mozgósító messiás szerepében fellépni, hátha még a tönkretett vagy öngyilkosságba hajszolt libatenyésztők s egyéb emlékek is kísértik közben. Az persze érthető, hogy ha már Gyurcsány oly mélyre ásta magát a magyar közéletben, hogy nem lehet rá építeni, akkor kell valaki, akit viszont még a választásokig fel lehet építeni és ki lehet stafírozni. Ezt a valakit találták meg Bajnai személyében, aki majd „pártok fölött” egyesíti a bal- és liberális oldalt, függetlenül attól, hogy a baloldalhoz – ha volna bal- és jobboldal egyáltalán – neki aztán igazán semmi köze, liberálisnak pedig annyira nevezhető, amennyire kiszolgálóként a globalizmus stratégiáját vezénylőknek arra szükségük van. Ezért tárltak alá egy Millát

lágyan lengedez?, kábító cigarettafüstben, elbitorolt jelszóval egy „Haza és haladás”-t, lopott névvel egy „Szolidaritás”-nak elnevezett álszakszervezetet, és végül egy sokatmondó névvel ellátott vadonatúj pártféleséget, amely azt mondja: „Együtt 2014”.

A Berliner Zeitung újságírója fején találta a szöveget, amikor azt írta, hogy Bajnai Gordon személyében találtak egy „anti-Orbán”. Ilyen ínséges időkben, amikor a balliberális körök súlyos személyiséghiánytól szenvednek, ez is valami. Csak az a kérdés, hogy ezzel a találmánnyal mit lehet kezdeni. Lehet-e anti-Orbán-politikával diadalt aratni a választásokon? Korábban egy felettébb ambiciózus és erőtlen asszonyság ezt már kipróbálta nálunk. Csúnyán belebukott. Ez a mostani nyugati sajtókampány sem egyéb, mint anti-Orbán-kampány, és itthon nem sok jele van annak, hogy fene nagy sikert aratott volna. Az „antisággal” önmagában általában is nehéz sikert aratni, ha nem társul hozzá ígéretes politika, gazdasági program, hiteles szó és hiteles személyiség. Nagymértékben nehezíti a helyzetet, ha ezzel szemben a támadott oldalon erős személyiség áll, aki ráadásul azt is bizonyította már, hogy jobban érdekli hazája sorsa, mint az, hogy mit szólnak hozzá az Európai Unió bürokratái, az IMF, némely amerikai külügyérek, vagy most éppen az önmaguk lejáratásán buzgólkodó, egykor talán mértékadónak tartott baloldali és liberális nyugati sajtóorgánusok.

Ahelyett, hogy jóslgatnánk a következő választásokra, maradjunk annyiban, hogy meglepetés lenne kormányon látni 2014-ben együtt a vállalkozói és politikai múltjával terhelt Bajnait, a könnyűdruzsos millásokat és a korábbi „bohócforradalom” szervezőit. Ha kiegészítésül még csatlakozik hozzájuk Gyurcsány és Vadai Ágnes, esetleg Botka László meg néhány LMP-s, akkor csakugyan kész a csapat. De micsoda csapat!

magyarhirlap.hu - Bíró Zoltán

Ajánló